

[Arne Bjerregaard]

forligsteksten. Jeg skal såmænd ikke være med til at opfordre forligspartier til at bryde deres aftaler. Selv om vi selvfølgelig fra kristeligt folkepartis side kunne ønske, at forslaget var blevet udarbejdet anderledes, så er vi dog mere stemt for dette forslag end den styrede tilskudsordning, som dagsordensforlaget opfordrer til. Vi kan altså ikke stemme for dette dagsordensforlag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hvis jeg havde argumenteret sådan, som hr. Arne Bjerregaard sagde, kan jeg godt forstå, at han var blevet forvirret. Men jeg må understrege, at sådan argumenterede jeg ikke. Så den eneste forvirring herinde er vist på hr. Arne Bjerregaards side i denne sag.

Jeg har bedt om ordet, fordi jeg vil understrege, at jeg stemmer imod dagsordensforlaget. Jeg mener, at det er på tide, at vi stopper det dagsordenscirkus, vi er på vej ind i igen. Den anden dag havde vi et sådant cirkus, og jeg tror ikke, at det gavtede dem, der er tilhængere af, at vi skal have et folketing, hvis værdighed respekteres. Vores stillingtagen til et lovforslag kommer frem gennem vores afstemning om ændringsforslag og selve lovforslaget. Derfor er det helt overflødigt at fremsætte dagsordensforslag. Jeg vil, som jeg har meddelt andetsteds, stemme imod dette lovforslag.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg har blot bedt om denne korte bemærkning for at slutte mig til hr. Bernhard Baunsgaards bemærkninger om, hvad vi dog skal med alle disse dagsordensforslag, og så for øvrigt spørge, hvad tinget skulle med en halv times afbrydelse af mødet, hvis ikke der var et eller andet i gære. Er det bare, fordi vi skulle have en pause til ingen verdens nytte? Det er måske typisk for den, der begærede det, men vi andre mener, at det kunne være nok med, at vi var herinde på normal måde.

Waldorff (VS):

Jeg tror, at hr. Kaj Hansen har misforstået noget i min argumentation før. Det ligger ikke sådan, at VS er modstander af at stemme for dagsordensforslag, som ikke har nogen udsigt til at blive vedtaget. Faktisk har vi heller ikke noget imod, at der bliver fremsat stribevis af dagsordensforslag, hvad de forri-

ge talere har været inde på. Det, som vi lægger vægt på, når der bliver stillet et dagsordensforslag, er, at det indeholder en rimeligt fornuftig politisk markering.

Det, som var det væsentlige i mit indlæg, var en diskussion af det politiske indhold i denne markering, og det går på to sider. Den ene side går på selve tilskudsordningen, som jeg forsøgte at forklare noget om. Det tror jeg nok lykkedes at forklare. Den anden side af det går på, om man ligesom her skal fastholde en eller anden appel til socialdemokratiet om at forhandle videre. Altså jeg mener, at forslaget antyder, at der stadig væk skulle være politiske åbninger i socialdemokratiet i forhold til denne lovgivning omkring ejerboliger. Ja men det tror jeg ikke, og det var derfor jeg brugte en hel del tid på at forklare, at uanset alle de begrundede indvendinger, der er imod dette lovforslag, uanset at der opstår splittelse i socialdemokratiet, så har man tænkt sig sammen med forligspartierne at køre dette lovforslag igennem.

I den situation lægger vi ikke særlig megen vægt på – vi mener faktisk, det kan være tilslørende – at lægge op til at forsøge at inddrage socialdemokratiet i en eller anden løsning om noget, som vi i øvrigt også er uenige i. Ikke desto mindre anerkender vi selve den bestræbelse, der går ud på at yde modstand, at lave en markering imod dette forslag. Derfor vil vi ikke direkte gå imod kommunisternes dagsordensforslag, men vil undlade at stemme om det.

Christophersen (V):

Hr. Kaj Hansens dagsordensforslag giver mig anledning til at sige nogle få ord om, hvad dagsordensforslag kan bruges til.

De kan bruges ved sjældne lejligheder, hvor der skal tages stilling til afgørende politiske problemer, men vi kan ikke have, at dagsordensforslag her i huset bruges til at lave lovgivning med eller til at tage rent proceduremæssige spørgsmål op med. Hvis hr. Kaj Hansen ønsker en forhandling, så må det foregå i folketingets udvalg. Det gælder for dette som for en lang række andre ting, at vi må bruge de regler, der findes i forretningsordenen. På samme måde – det være sagt til andre, der måske skulle have dagsordenstanker – er lovgivning over dagsordensforslag, ændringsforslag over dagsordensfor-